

Városaim sorozat-2023.

Sós Réka

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Képalkotás, III. évfolyam

Tarnóczi József, festőművész, mesteroktató

Ez a négy festményből álló sorozat, amely formázott farostra készült, olyan városok felülnézeti látképét ábrázolja, amelyekhez mély és személyes kötődésem van. Minden egyes darab 2023 tavaszán készült, és ezek az alkotások különösen fontosak számomra, mivel mindegyikük meghatározó történeteket és emlékeket hordoz. Festészet óra keretein belül készültek, ahol mindenki olyan témával foglalkozhatott a félév egy része alatt, ami igazán érdekelt, meghatározta őt vagy egyszerűen kísérletezett választott témájával. Több témával és technikával is megismerkedtünk mielőtt nekikezdtünk az egyéni projektjeink ötleteléséhez, így amikor példaképpen formázott vásznak és farostok is bemutatásra kerültek, egyből tudtam, hogy ezt nekem is ki kell próbálnom.

A tervezéshez Google Maps szolgáltatását vettem igénybe, különösen az alap és műholdas nézeteket. Ezek a nézetek segítettek abban, hogy pontosan megjelenítsem a városok elrendezését és környezetét. A műholdas képek segítségével a városok nagyobb, főbb jellemzőit, városrészeit, környezeti tulajdonságait, illetve felosztásukat kissé túlozva terveztem megjeleníteni, figyelembe véve az őket keresztező utakat is. A festmények alapjául szolgáló farostlemezek széleit a városhatárokhoz igazítottam.

Digitálisan készített vázlat Mezőtúrról

A tervezést digitálisan végeztem el a Procreat-en belül. A programban különböző rétegeket hoztam létre, hogy könnyebben kezelhessem a különböző elemeket és részleteket. Ezt a folyamatot végig fekete-fehér színekkel végeztem, hogy magamnak is könnyebben ki tudjam emelni a különböző részleteket, jobban átlátva a vázlatokat. Illetve lehetővé tette, hogy a kompozíció minden egyes elemére külön figyelmet tudjak fordítani, anélkül, hogy a színek elvonnák a figyelmemet. Így a tervezés során a formákra, vonalakra és később pedig a textúrákra koncentrárlhattam, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a végeredmény igazán részletgazdag legyen.

A formázott vászon lényege, hogy a festmény alapja nem a hagyományos téglalap vagy négyzet alakú vászon, hanem egyedi, azaz gyakran aszimmetrikus formákra vágott. Ez új dimenziókat nyitott meg a festészetben. Az 1950-es években az amerikai művészek, mint például Ellsworth Kelly és Frank Stella, úttörő szerepet játszottak a formázott vászon használatában. Magyarországon is számos művész foglalkozott a formázott vászon technikájával, mint például Molnár Sándor és Bak Imre. A formázott vászon technikája nemcsak az ábrázolás módját, hanem a színek és formák használatát is magasabb szintre emelte.

Mindegyik kép egyedi, aszimmetrikus kialakítást kapott. Ehhez olyan hordozót kellett választanom, amelyet könnyen alakíthatok a terveimhez hasonlóan, ezért döntöttem a farostlemez mellett. A farostlemez rugalmas és könnyen formálható anyag, ami lehetővé tette, hogy a városok határait pontosan megjelenítsem. Hogy megformázhassam ezeket a képeket dekopírfűrészelt használtam, mely segített abban, hogy a festmények alapja tökéletesen illeszkedjen a tervekhez.

A színhasználatot Polly Kimmorley ausztrál tájképfestő munkái inspirálták. Mind anyaghasználatában és színválasztásaiban nagyon szimpatikus volt az első pillanattól fogva. Festményei gyakran élénk, kontrasztos színekkel és részletgazdag textúrákkal rendelkeznek, amelyek életre keltik a tájakat. Munkáimon hasonlóan szerettem volna megfogalmazni a különböző részleteket.

Bihon Győző, Port

Polly Kimmorley, Hunter View

A felülnézeti városképek egyik hazai művésze Bihon Győző. Alkotásai madártávlati perspektívából ábrázolják a városokat. Ezen művei nemcsak a városok fizikai elrendezését, hanem azok hangulatát is megragadják. Saját sorozatomban is arra törekedtem, hogy hasonlóan részletgazdag felületeket hozzak létre.

Az alkotási folyamat során akriltömítő pasztát használtam, hogy a festmények textúráját és mélységét fokozzam. Minden egyes város esetében igyekeztem más és más jellegzetességet kiemelni, hogy a festmények ne csak vizuálisan, hanem érzelmileg is különlegesek legyenek. Az akriltömítő alkalmazása lehetővé tette, hogy a festmények felülete változatos és dinamikus legyen. Például Nyíregyháza esetében csakis a főutakat formáztam meg ezen anyag segítségével, míg Mezőtúr esetében elsődlegesen a városrész kiemelését tartottam szem előtt.

2023 első felében számos nehéz változással kellett szembenéznem, miközben a diplomamunkám és szakdolgozatom elkészítésével foglalkoztam dolgoztam. Ezért döntöttem úgy, hogy olyan témát választok, amely segít levezetni a feszültséget, feldolgozni, megélni azokat az érzelmeket, amelyek folyamatosan kavargtak bennem. Azóta is az egyik kedvenc projektemként tartom számon ezen sorozatomat, mely az érzelmi jelentősége miatt legfontosabb alkotásom számomra.

A sorozat egészét a szimbólumok uralják, többek között az egyik, hogy a színhasználatomat igyekeztem a színek jelentésének megfelelően alkalmazni, így alkotva mindegyik képnek egy-egy saját színpalettát. Mindegyikük elnevezése az adott város irányítószámából ered. Ez nemcsak személyes, hanem egyfajta titkos kódot is rejt, amely még különlegesebbé teszi a sorozatot. A képeknek saját történetük van, ezek a nem csak a személyes élményeim és emlékeimet tükrözik, hanem a saját utam keresését is jelképezik, mind a művészeti tevékenységemben, mind a saját életemben. Minden város egy-egy fontos életszakaszomat és tapasztalatomat testesíti meg.

5400 (Mezőtúr): A halványabb kék és a rózsaszín árnyalatai dominálnak rajta, mely a békét, számomra az ártatlanságot és az ifjúságot jelképezi. A játékos vonalak és formák uralják a kompozíciót, amelyek könnyedséget és vidámságot, azon is túl a gyermekkoromat juttatják eszembe.

5000 (Szolnok): Szintén a kék kapja a legnagyobb hangsúlyt, de már olyan szín is szerepel rajta, mely más városhoz köthető. Ez a festmény számomra egy csomópontot jelképez, ahol különböző utak és élettörténetek találkoznak. Talán éppen ezért különbözik kissé a többitől a megfogalmazásmódja. A kék szín mellett a festményen megjelenő új színek az összekapcsolódást és az átmenetet szimbolizálják, ahogy az életem különböző szakaszai és élményei összefonódnak ebben a városban.

5085 (Rákóczi falva): Két színre szerettem volna hangsúlyt fektetni, mindenképp megjeleníteni: ez a sárga, vörös. A sárga nemcsak, mint boldogság, de, mint kedvenc szín szerepel a képen. Ez a szín a pozitivitást és az örömet szimbolizálja. Emellett a vörös a szerelmet hivatott tükrözni. A vörös intenzitása és ereje az érzelmek mélységét és hevességét jeleníti meg, emiatt az ecsetkezelésre is hasonlóan tekintettem.

4400 (Nyíregyháza): Zöld, jellemzően utal az intelligenciára, a tanulmányokra, az oktatásra hivatkozik. Ez a színválasztás szimbolizálja a tudás iránti vágyat és a fejlődést, amelyek fontos szerepet játszanak az életemben. Felületkezelését tekintve a leginkább kísérletező a sorozaton belül, mely szintén egy ismerve a városnak a saját értelmezésemben.

Ezekén túl a sorozat még számos apró titkot és jelképet rejt magában. Ha a nézők elég szemfülesek, észrevehetik ezeket a rejtett elemeket, amelyek további mélységet és jelentést adnak a festményeknek. Ezek a titkos szimbólumok és részletek személyes történeteket és emlékeket hordoznak, amelyek még különlegesebbé teszik a műveket, ezért sem fedem fel az összeset. Ez akár egyfajta játékként is értelmezhető.

A különféle formák sokszínűsége miatt a festmények elrendezése egyfajta kísérletezéssé vált. Az sorozat elemeit szabadon lehet forgatni, közelebb vagy távolabb helyezni egymástól, ami lehetőséget ad a kompozíciók folyamatos újragondolására vagy átrendezésére. Ez teret enged a negatív és pozitív formákkal való játéknak is, amely tovább gazdagítja és egyben átértelmezi a vizuális élményt. Ez nem csak azt segíti, hogy újabbnál újabb nézőpontokból vizsgálhassuk a képeket, hanem egyfajta harmóniát is kialakít a festmények között. Bár ragaszkodom egyes részletekhez az elrendezést illetően, meglepő számomra, hogy mennyi új kapcsolatot, összefüggést fedeztek már fel a festményeim között csak a rendezés, a sorrendjük miatt.

Összegezve, a Városaim című sorozatom különböző méretű formázott farostokra készültek, felülnézeti városok képei, akril festékkel festve. A festmények eltérőek egymástól, aszimmetrikusak, gazdagok felületjátékokban és szimbólumokban. Ezek a művek több korszak lezárását és új, ismeretlen utak megnyílását jelképezik. Ez a sorozat a saját utam keresésének művészi megnyilvánulása, valamint a bizonytalanság és változások elfogadásának folyamata, ahol minden egyes kép egy-egy állomást képvisel.

